

Órudd eftir bretsku herflotavitjanina

Seinasta mánamorgun lá ekki sört av óruddi og rakst á molanum í Havn eftir vitjanina av bretsku fregattini H. M. S. Berwick. Tómir øldunkar, matleivdir, fløskur, klæðir og annað lá slongt eftir kajini. Marinustøðin upplýsir fyrri SOSIALINUM, at rusk frá fregattini Berwick var lagt upp á kajina í posum seinasta sunnudag, og vegna tess at eingin bilur fekst henda dagin, bar ekki til at fáa ruskið beint burtur. Ruskposarnir vóru tí settir upp soleiðis, at teir kundu beinast burtur dagin eftir. Um náttina vaks hann vindin, og ruskposarnir fóru fúlkandi eftir bryggjuni, og óruddið kom at rekast fyrri vág og vind. Alt fyrri eitt mánamorgunin varð farið undir at beina ruskið burtur.

Myndamaður okkara var so heppin at taka hesar myndirnar meðan burturbeiningin av ruskinum fór fram.

Óli í Áarstovu

Fólk spyrja meg, hvussu tað ber til, at eg ikki eri komin í Rukkulakkan — eru tey steinbýtt, vita tey ikki, at tað eri eg, Óli Petersen í Áarstovu, sum skrivi Rukkulakkan.

— o —

Burtursæð frá politistunum í Havn, sum hava fingið sína jólagás heilt ókeypis, verða rukkulakkin og valflesk mest vanligu jóladøgurðarnir í ár.

Javnaðarlistin til fólkatingsvalið

Á fundi seinasta mánakvøld, har leiðslan í Javnaðarflokkinum eisini viðgjørði politisku støðuna í Føroyum, varð stillað upp til fólkatingsvalið

Eins og til tvey tey undanfarnu fólkatingsvalini varð avgjørt at stilla átta valevnir upp, og soleiðis at valevni er úr øllum valdømonum.

Uppstillað er í bókstavaroð,

og eru valevnini hesi:

Atli Dam, lögtingsmaður, Tvøroyri, Haldor A. Hansen, lögtingsmaður, Tórshavn, Jona Henriksen, skrivari, Tórshavn, Heini Johansen, bankamaður,

Vestmanna, Sverre Midjord, býráðsformaður, Tvøroyri, Petur Eli Mikkelsen, lærari, Gøtu, Birgir Mohr, sýslufulltrúi, Sandur og Jóhan Nielsen, fólkatingsmaður, Ørsted.

Ein heilsa til Áarstovumannin

Hann sjálvur á aftastu síðu, Óli í Áarstovu, hevur fingið bræv frá einum, sum kallar seg »særskilt umulius«, og heitir hann á okkum um at seta brævið í blaðið.

Vit ganga ynski hansara á moti. Og brævið er soljóðandi:

— Men dog! Kæreste Ole Elvestuen, hvad fejler. Du plejer såvíst at være rap nok til at oversætte, og nu må du pludselig have assistance. Du, som plejer at sætte over og vende og dreje, så det er en lyst. Hvad er der dog galt? Og selve udsmidningen er blevet mundlam, men har fået kærligme gæster på Skranten til med uforklejet iver at øge vores i forvejen ak så blakkede musikhabitus, ligesom også vore estetiske sanser trænger så grueligt til en ansigtsløftning, så vi udelukker alt, hvad der kommer fra den lidet tiltalende sydøst med al dens forurening — ja, det er med stor lettelse, vi nu frejdigt kan tænke

på Østersøen som noget frisk og salt, i stedet for det forpestede mudder, vi plejer at forbinde hermed.

Og meget taknemlige må vi jo også være over, at farvandet mellem Island og Grønland nu endelig er blevet renset for det lidet tiltalende navn, som endnu da 1974 lækker mod enden, resten af verden mødes at slæbe på, mens vi har det privilegium at kunne benævne det i ulige glidere farvenuance.

Og tænk så bare, hvor gruelig glade vore fiskere og deres pårørende dog må være over, at disse utiltalende sydøstlige farvande ikke nævnes i tide og utide af vores overvættede fremragende udsmidningsanstalt — og hvis det ikke bærer dem til at undvære at høre om vejrlig og deslige småtterier, så var det vel en idé, om de flyttede med deres fartøjer og grej til de ulige mere civiliserede vestlige farvande.

Nå, men kære Ole, nu kom vi lidt bort fra din hovedpine med at få den uheldige, mislykkede fjald- og vandgang sat over til det lidet skattede sydøstlige. Havde dit dilemma endda bare været det modsatte og du skulde sætte over til vores eget så utrættelig varierede særlige sprog, så kunde du såvíst have forventet hjælp fra udsmidningen på skranten — se nu hvor de f. eks. har sat den engelske Kanal over, og det skulde da bare mangle, for den er da lige så godt fransk — de frække breter — nej, Ærmesundet, det er sømmets hoved, nå man laver særskilt sprog for særskilt folk.

Og selvfølgelig er ærmegabet mod vest og machetten mod øst, så knyt næven til en behagelig afveksling vender den modsatte vej. Nej, Ole Elvdal, her kan jeg ikke hjælpe — desværre.

Venlig hilsen fra særskilt umulius